

ved denne Forhøielse af Anlægssummen, og at der derfor var Grund til de Indrømmelser, som ere skete. Den ærede Minister veed ogsaa vel, at vi egentlig ifjor vare tilbøielige til at gaa noget videre end den høitærede Minister, i Genhold til de Forhandlinger, som fandt Sted Aaret iforveien med den høitærede Ministers Forgænger. Naar den ærede Minister i sine Tal kom til ogsaa at medtage Centralkomiteens Bidrag, tror jeg ikke, vi skulle regne bestemt dermed. Naar imidlertid den ærede Minister maa indrømme os, at det Spørgsmaal endnu ikke er ganske opklaret, hvorledes man paa de forskjellige Stadier af Forhandlingerne har stillet sig til Spørgsmaalet om Verklintens Vedligeholdelse, naar det dernæst i de Andragender, der ere fremkomne, bliver betonet, uden at det har været Udvalgets Flertal muligt nærmere at bestemme Betydningen af de Grunde, der fremsføres, at selve Verklintens Sikkring ikke har den almene Betydning som de øvrige Diger, og naar det dernæst er utvivlsomt, at der dog kommer til at paahvile Lodseierne meget betydelige Byrder i den Henseende, ikke at tale om, at saa godt som alle — man siger alle — have afgivet Jord uden at faae Erstatning derfor, medens dette Bolværk dog ei blot er til Beskyttelse for Sydalfster, men ogsaa for den vigtigere Provinds, der ligger bagved denne Strækning, tror jeg, det kan forsvares, at Udvalgets Flertal har ment at maatte anbefale Forslaget under Nr. 13. Efter de Overveielser, der ere skete i denne Sag, ser jeg mig ikke bemyndiget til ved denne Behandling at fravige den Stilling, at anbefale Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 13. — Jeg troede, at den ærede Minister ikke efter denne Bestemmelse var forpligtet til at udbetale Mere end i alt Fald kun en vis Del af disse 40,000 Kr. af Statskassen. Det har ikke staaet saaledes for Udvalgets Flertal, at den ærede Minister har forpligtet sig til at udbetale Mere end en vis Del, og at man for den øvrige Dels Vedkommende eller for det specielle Spørgsmaal i det Hele taget kunde lade det staa hen, hvorvidt Beløbet skulde udbetales af Statskassen eller ei og i hvilket Diemed. Medens jeg altsaa erkjender, at den ærede Minister efter sine Udtalelser forekommer mig at staa omtrent paa samme Standpunkt og at søge en Ordning af dette Forhold, som vel ikke kan stemme med Forhandlingerne, men som dog falder ind i hans Tankegang, tror jeg paa den anden Side, at den ærede Minister maa erkjende, at Udvalgets Flertal handler i god Tro og i loyal Opfattelse af sin tidligere Holdning, naar det nu anbefaler Forslaget under Nr.

13, hvad jeg efter Sagens Omstændigheder tror at burde gjøre.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tvivler ikke noget Dieblit om, at det ærede Udvalgs Flertal og ligeledes den ærede Ordfører handler i god Tro. Jeg maa imidlertid fastholde, at jeg ikke alene staa paa mit eget Standpunkt, men paa Udvalgets Standpunkt fra ifjor. Det var utvivlsomt Udvalgets Standpunkt ifjor, at man efter de fremkomne Oplysninger vilde indrømme Digeinteressenterne paa Fjalkier et Bederlag for de forøgede Udgifter, som de havde faaet derved, at Overlagssummen var overfærdet. Jeg har Forhandlingerne liggende for mig, men jeg skal ikke trætte Thinget med at opløse den; det fremgaar ikke alene af Udtalelser af den ærede Ordfører for Finantsudvalget, men ogsaa af Udtalelser fra det ærede Medlem, som idag har stillet Forslaget (Clausen). Han erkjendte det ganske bestemt; Ordene vise tydelig, at det var Meningen dermed. Naar det nu viser sig, at den hele Overlagssum ikke vil blive overfærdet, og der endog er Sandsynlighed for, at der derpaa kan vindes Noget for Interessenterne, forekommer det mig, at der ikke er nogen som helst Anledning til iaar at afvige fra det, man ifjor havde etableret. Man har en vis Formodning om, at Summen ikke vil blive overfærdet, og man har vel ikke nogen bestemt Forsikkring om, at der kan vise sig saadanne Forhold ved Verklinten, at yderligere Bekostninger ville blive fornødne, men det er et nyt Forhold. I det Tilfælde tvivler jeg ikke om, at der vil blive stillet forøget Krav til Rigsdagen, som saa paa rette Maade vil komme i Betragtning. Som Forholdet nu er, er der efter min bedste Overbevisning, og jeg tror at kunne sige i Overensstemmelse ikke alene med min egen Opfattelse, men med den, som deltes af hele Udvalget ifjor — ikke nogen Anledning til at gjøre yderligere Tilfud, som her er foreslaaet. Der vil derved fremkomme et Resultat, som er høist besynderligt.

Ordføreren (Berg): Jeg vil kun sige, at den ærede Minister ikke kan negte, at Spørgsmaalet om Verklinten nu er stillet noget anderledes, end det har været stillet under tidligere Forhandlinger, og at dette har sin Betydning med Hensyn til Udvalgets Flertals Stilling i dette Dieblit, som jeg er nødt til at fastholde.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Forslag under Nr. 1 til § 2 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget:
Post 5. Summen 3,685 Kr. 22 Ø. forhøies med 19,735 Kr.

vedtoges uden Afstemning.